

odbor legislativy a koordinace předpisů
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-43857-5/LG-2022

Praha 29. března 2022

ROZHODNUTÍ

o částečném odmítnutí žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

Odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra, jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „InfZ“), rozhodl o žádosti o poskytnutí informací pana XXX (dále jen „žadatel“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se žádost č. j. MV-43857-1/LG-2022 částečně odmítá v rozsahu celého bodu 2), neboť se v této části žádosti jedná o požadavek na vytvoření nové, neexistující informace.

O d ů v o d n ě n í

Podáním datovaným dne 22. února 2022 se žadatel domáhal poskytnutí:

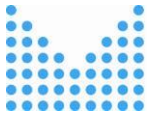
- 1) všech informací k soudní judikatuře připouštějící, že o nařízení karantény či samoizolace je možné, v případě nutnosti rychlého zásahu, osobu, které má být nařízena, zpravit neformálně prostřednictvím e-mailu, sms zprávy nebo telefonicky;
- 2) všech informací svědčících pro umožnění mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví aktivovat zjednodušené, resp. automatické nařízení karantény/izolace/samoizolace například formou sms zprávy, telefonního hovoru či e-mailem,

a to s odkazem, že těmito informacemi povinný subjekt disponuje, neboť na ně odkazuje v dokumentu č.j. MV-206687-9/LG-2021.

Dne 24. února 2022 odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra žadateli zaslal sdělení, jehož prostřednictvím jej vyrozuměl, že s jeho podáním bude nakládat jako s obecným dotazem, nikoliv jako s žádostí podle InfZ, a to podle § 14 odst. 2 a § 14 odst. 4 InfZ. K bodu 1) žadateli sdělil, že relevantní judikaturu představuje rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 23. dubna 2021, č. j. 10 Ad 1/2021-30. K bodu 2) povinný subjekt uvedl, že požadovanými informacemi nedisponuje.

V reakci na tento postup povinného subjektu žadatel podal stížnost podle § 16a odst. 1 InfZ, kterou se domáhal, aby nadřízený správní orgán uložil povinnému subjektu poskytnout mu podle InfZ všechny informace týkající se bodu 2) jeho žádosti.

Dne 18. března 2022 ministr vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán, rozhodl v souladu s § 16a odst. 6 písm. b) InfZ o tom, že odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra má žádost žadatele v části pod bodem 2) vyřídit podle informačního zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí pak ministr vnitra uvádí, že nelze vyloučit, že existuje přinejmenším faktický důvod pro odmítnutí poskytnutí informace. Současně také konstatoval,

že má důvodné pochybnosti, zda daná část žadatelovy žádosti požaduje informaci, která náleží do působnosti povinného subjektu. Ve zbytku pak postup povinného subjektu potvrdil.

S ohledem na právní názor nadřízeného správního orgánu tedy odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra přistoupil k podání žadatele jako k žádosti o informace ve smyslu InfZ.

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“.

Podle § 3 odst. 3 informačního zákona „*informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě, nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“.

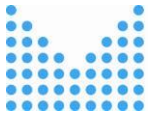
Povinný subjekt konstatuje, že účelem výluky obsažené v § 2 odst. 4 InfZ je určitá míra ochrany povinných subjektů před nutností vytvářet nové informace (odpovědi) jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2012, č. j. 4 As 37/2011-93, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. listopadu 2013, č. j. 8 As 9/2013-30). Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o vytvoření nových informací (zde žádost o sdělení všech informací svědčících pro umožnění mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví aktivovat zjednodušené, resp. automatické nařízení karantény/izolace/samoizolace například formou sms zprávy, telefonního hovoru či e-mailem) s odkazem na informační zákon, je třeba žádost v této části s odkazem na § 2 odst. 4 téhož zákona odmítnout (tedy vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti).

Komentářová literatura dále uvádí: „*Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. v souvislosti s § 2 odst. 4 uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim SvInf nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.*“¹

Povinný subjekt v té souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá jednoznačný závěr, že ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace ve smyslu informačního zákona (blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 55/2014-33).

Vzhledem k tomu, že v rámci předmětné části žádosti o informaci, kde dochází k odmítnutí výrokem tohoto rozhodnutí, se žadatel po povinném subjektu domáhá fakticky provedení určitého úkonu (rešerše) a následně požaduje poskytnutí této (nově zjištěné, respektive vytvořené čistě na základě podané žádosti) informace, je nutno podotknout, že taková informace v současné době neexistuje a žadatel se tedy implicitně domáhá jejího vytvoření.

¹ FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 – 63, 73, 76 – 80.

Jak již bylo podrobně rozvedeno výše, je v tomto případě zcela korektní žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 informačního zákona.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat rozklad. Rozklad se podává ministru vnitra prostřednictvím odboru legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Vít Šťastný
ředitel odboru
legislativy a koordinace předpisů

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení zůstává součástí spisu
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen žadateli do datové schránky